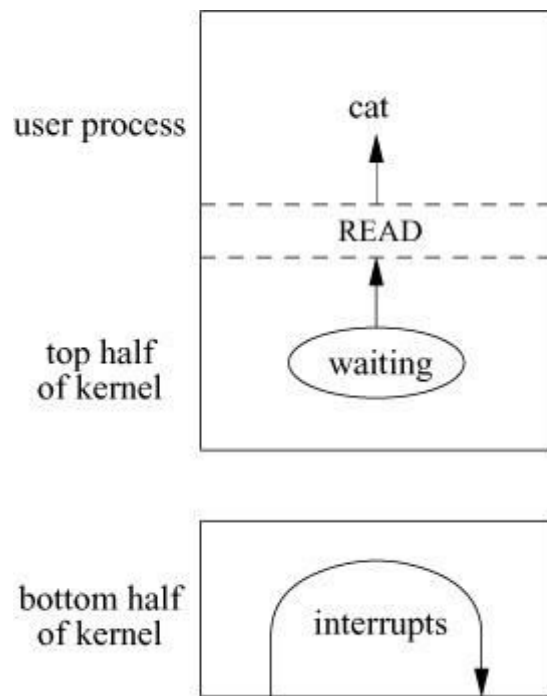

Systemy operacyjne

Wykład 15
Architektura jądra SO

Pierwotna struktura jądra

Górna i dolna połowa jądra

Podział niezależny od stopnia złożoności jądra. Reakcje na zdarzenia zewnętrzne i wykonywanie instrukcji programów żyją w różnych światach, a muszą się komunikować!

Dolna połówka

Dolna połówka asynchroniczna względem górnej połówki. Wykonuje kod obsługi przerwań. Informuje **górną połówkę** o pojawieniu się zdarzeń (np. koniec transmisji), które wznawiają wykonanie funkcji na rzecz programu użytkownika.

Nie może zatrzymać się nieokreśloną ilość czasu. **Dlaczego?**

Dolna połówka ma “*wyższy priorytet*”. W każdej chwili może przerwać działanie górnej połówki jeśli włączone przerwania.

Przypomnienie: Wyłączanie przerwań to instrukcja uprzywilejowana!

Pytanie: Co jeśli przerwania sprzętowe mają priorytety?

Górna połówka

Wielozadaniowość kooperacyjna – jeśli zadanie nie potrzebuje już procesora (np. czeka na przyście zdarzenia) to woła **planistę** celem przełączenia na inne zadanie.

Górna połówka reprezentuje funkcje jądra wykonywane na rzecz programów użytkownika. Jeśli wiele programów, to każdy ma przypisany **kontekst** jądra. Przełączanie programów następuje w sposób kooperacyjny.

Narzędzia do zachowywania i wznawiania kontekstów:
kanały oczekiwania, muteksy, skrzynki pocztowe, ...

Wywłaszczalne jądro SO

Wywłaszczanie (ang. *preemption*) to odebranie zasobu programowi bez wpływu na jego poprawność.

Pojęcie najczęściej odnosi się do czasu procesora.

Oznacza **przełączenie kontekstu** w wyniku zdarzenia zewnętrznego – np. upłynięcia **kwantu czasu**.

Jądro jest wywłaszczalne, jeśli w wyniku przerwań sprzętowych potrafi przełączać się między wykonywaniem funkcji na rzecz różnych procesów użytkownika.

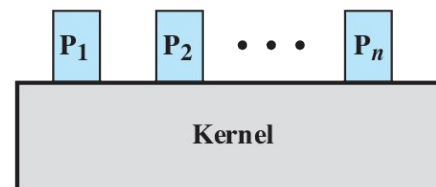
Pytanie: Czemu jest to pożądana cecha?

Gdzie wykonuje się kod jądra?

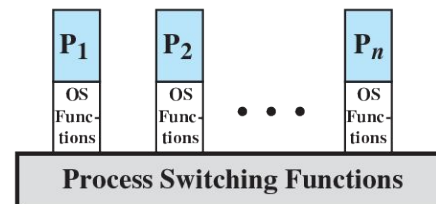
- odrębna przestrzeń adresowa (wczesne SO dla PC)
- jądra monolityczne
- mikrojądra

Unikernels: jądro i program żyją w tej samej przestrzeni adresowej.

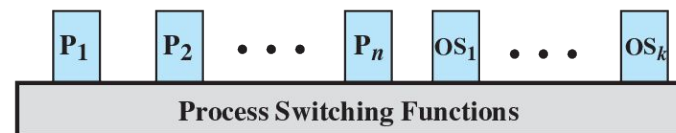
SO dla systemów wbudowanych również uruchamiają programy w tej samej przestrzeni adresowej.

(a) Separate kernel

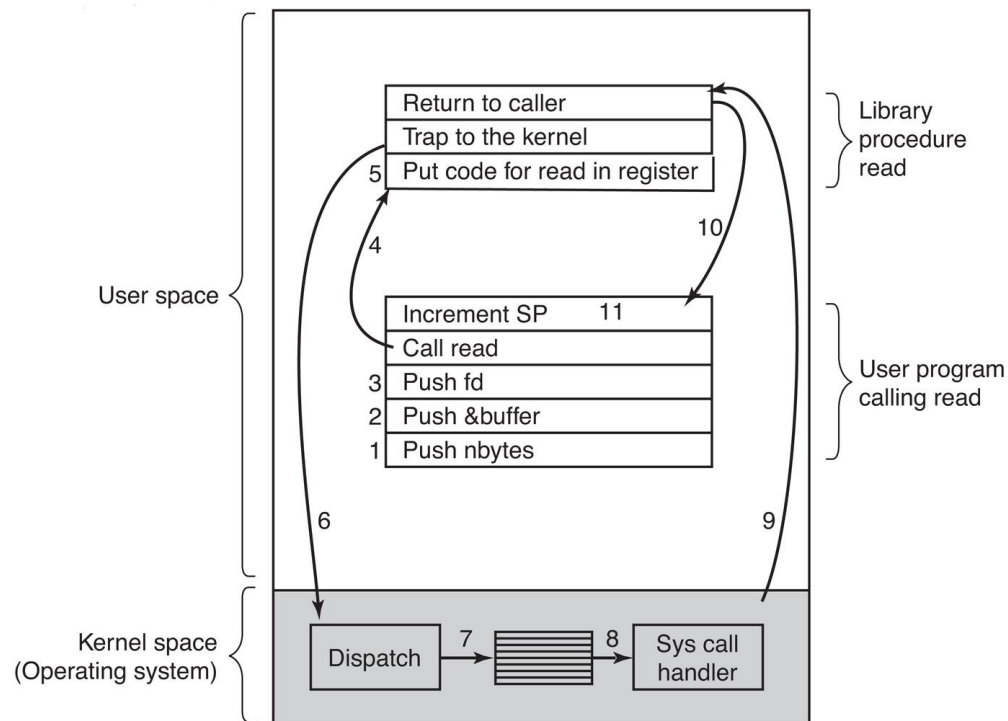
(b) OS functions execute within user processes

(c) OS functions execute as separate processes

Obsługa wywołania systemowego we FreeBSD

- zapisanie kontekstu
- obsługa pułapki
- wektor wywołań systemowych
- [copyin](#)
- weryfikacja argumentów
- obsługa wywołania
- [copyout](#)
- ustawienie [errno](#)
- [userret](#)
- odtworzenie kontekstu
- powrót z pułapki

Architektura jądra

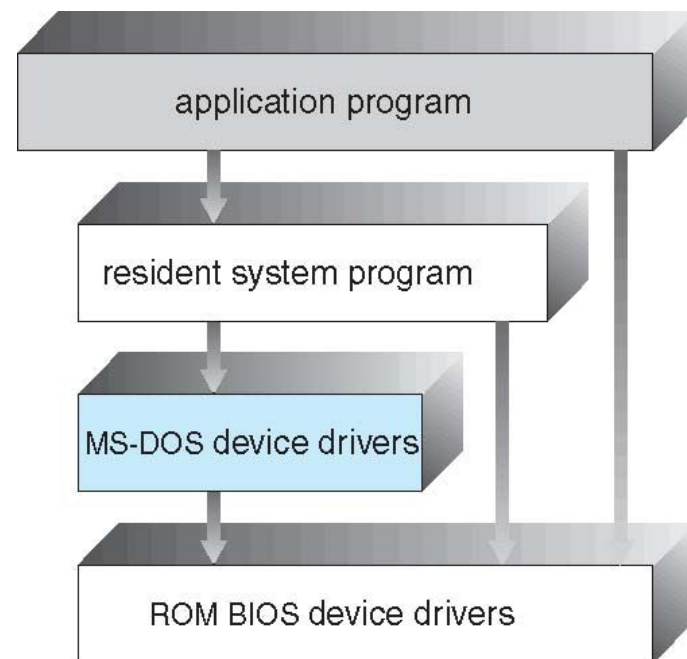
MS-DOS: Struktura ad-hoc

Podstawowe funkcje z minimalnym narzutem pamięciowym (min. 64K).

Wywołania systemowe dostarczone przez BIOS, interpreter poleceń, sterowniki i dodatkowe programy.

Brak izolacji, programy wykorzystują wiedzę o strukturach danych jądra.

Brak modularności, awaryjność.

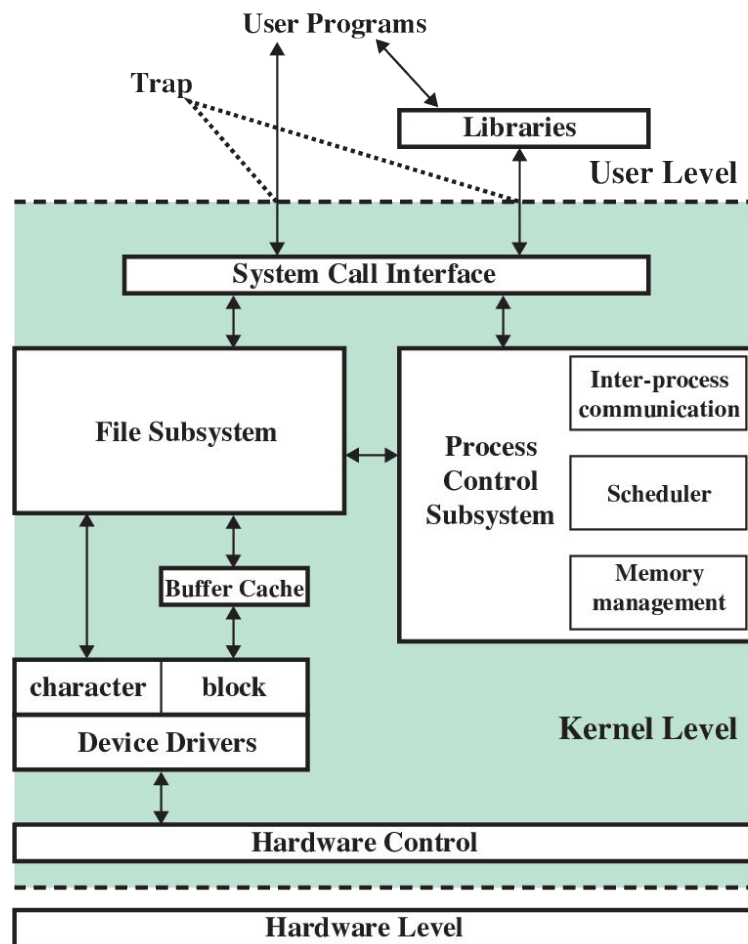
Unix: jądro monolityczne

Wymaga ochrony pamięci i trybu uprzywilejowanego. Błąd w jądrze kończy się załamaniem systemu.

Pierwotnie **niewywłaszczalne**.

Struktura modułarna z elementami warstwowości.

Nierozszerzalne? Późniejsze systemy unikso-podobne dodają moduły i konsolidator jądra.

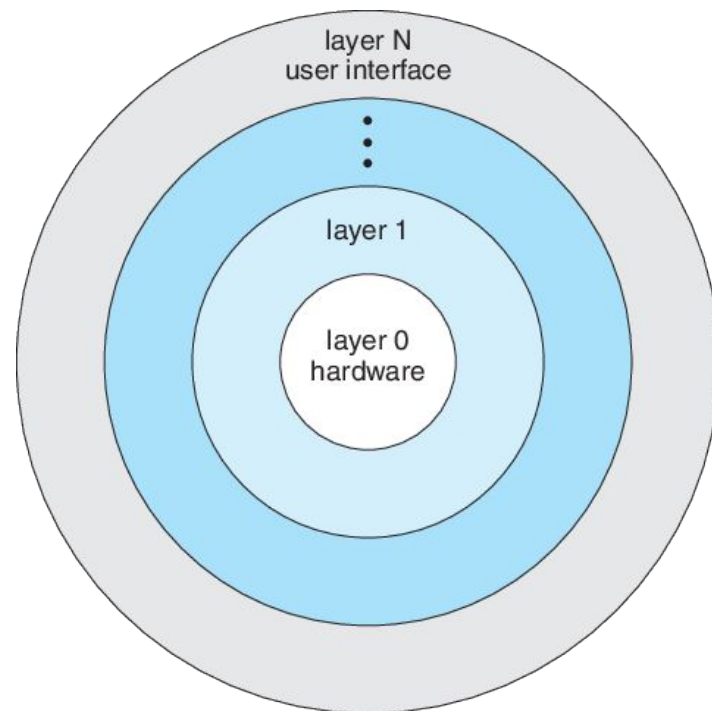
Struktura warstwowa

System operacyjny podzielony na warstwy, każda nadbudowana na niższej.

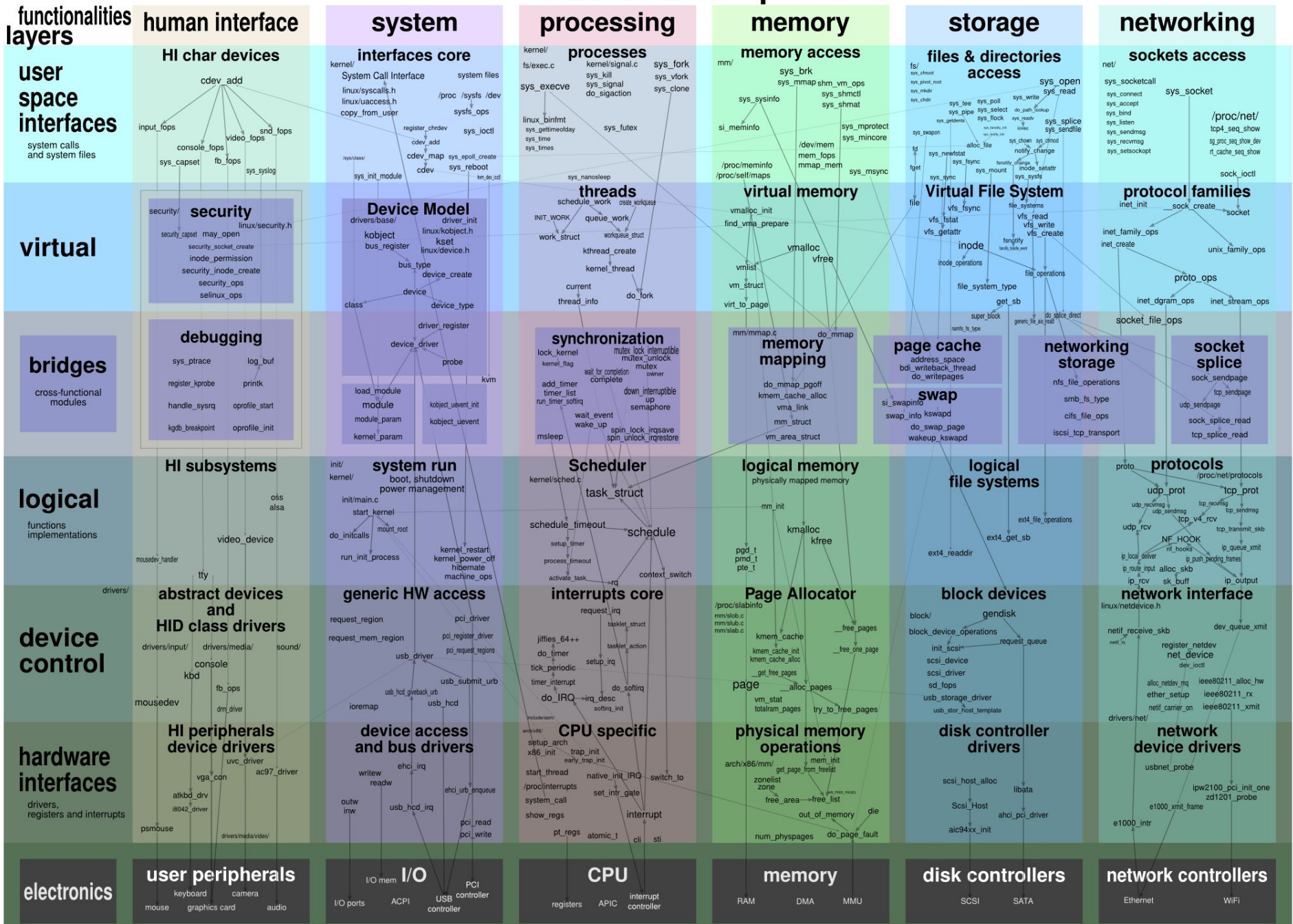
Dzięki odpowiedniemu zaprojektowaniu (modularność), warstwy korzystają tylko z funkcji warstw niżej.

W jądrze monolitycznym dużo większa pokusa, żeby łamać warstwowość celem optymalizacji!

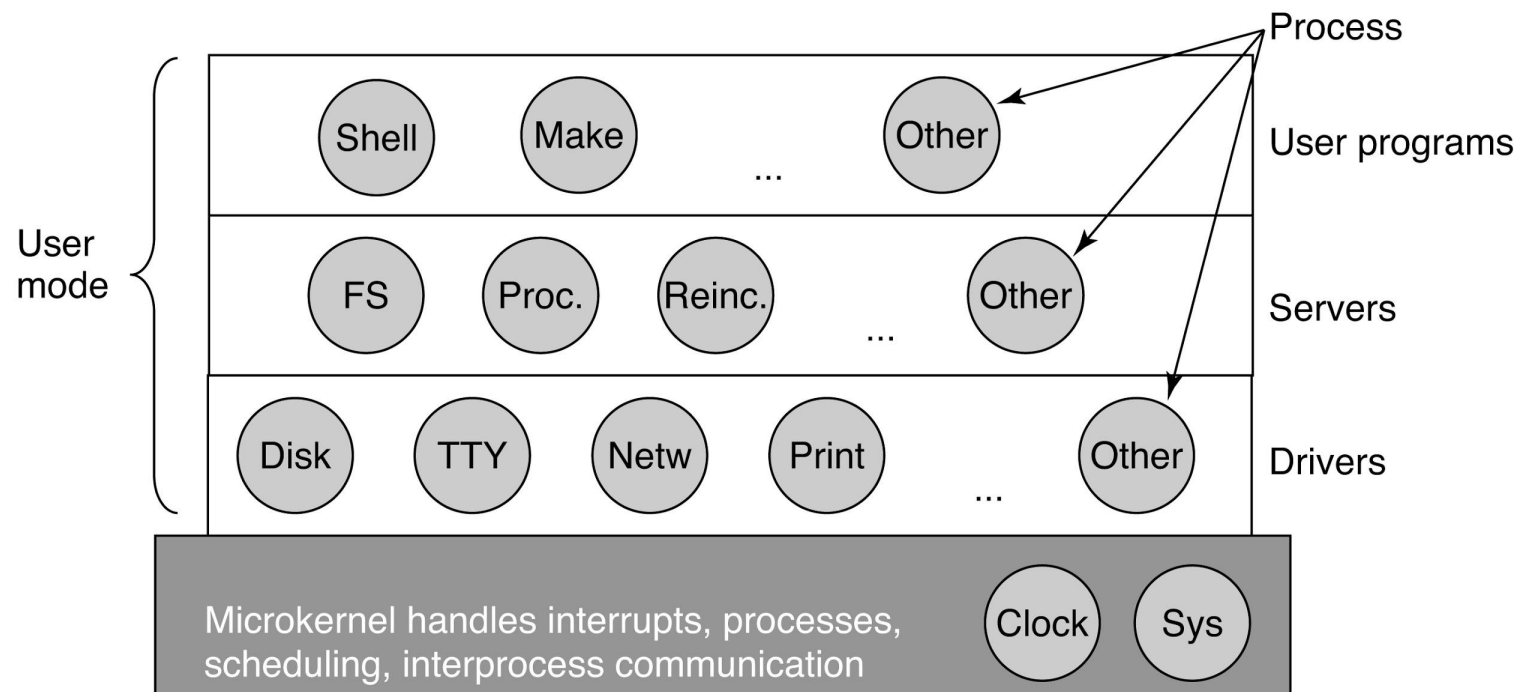
Wyidealizowany obraz rzeczywistości!

Linux kernel map

Mikrojądro

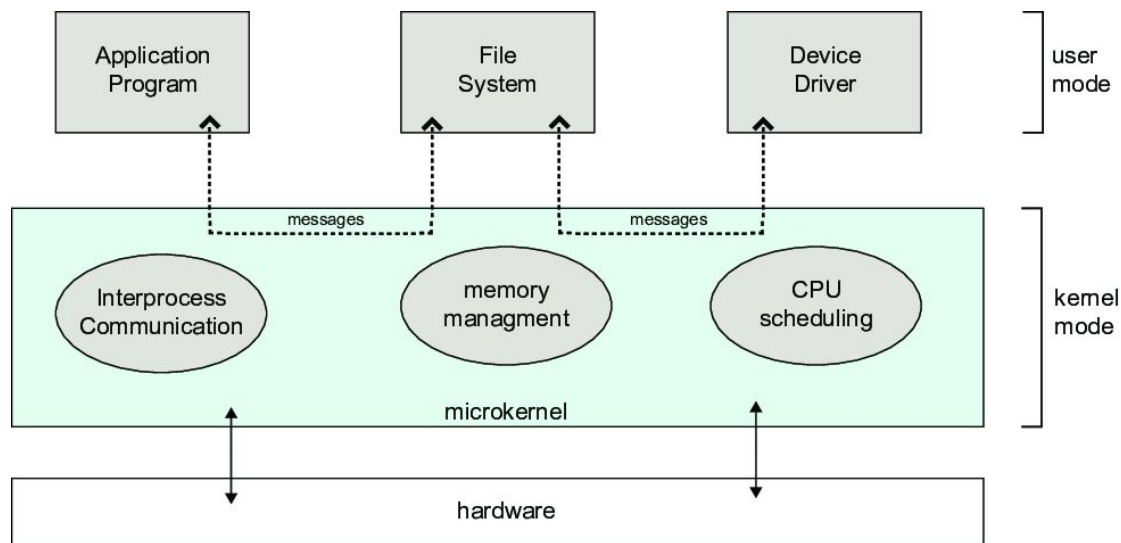

W jądrze minimalny zestaw funkcji. Usługi, sterowniki, systemy plików – działają na tych samych zasadach co programu użytkownika. Można je restartować – serwer reinkarnacji Minix 3.

IPC z użyciem przekazywania komunikatów

Jądro tylko pośredniczy w wymianie komunikatów między serwerami usług.

Izolacja między usługami polepsza niezawodność i elastyczność systemu

Koszt? Więcej kopiowania danych. Większa liczba zmiany kontekstów. Tylko małe komunikaty można kopiować efektywnie! Co zrobić z dużymi?

Mniejsza wydajność niż jądra monolityczne. Trudności pokonane, ale niesmak pozostał → jądra hybrydowe. Za to L4 się udało!

Windows NT: jądro hybrydowe

Zmiana kontekstu zbyt droga.

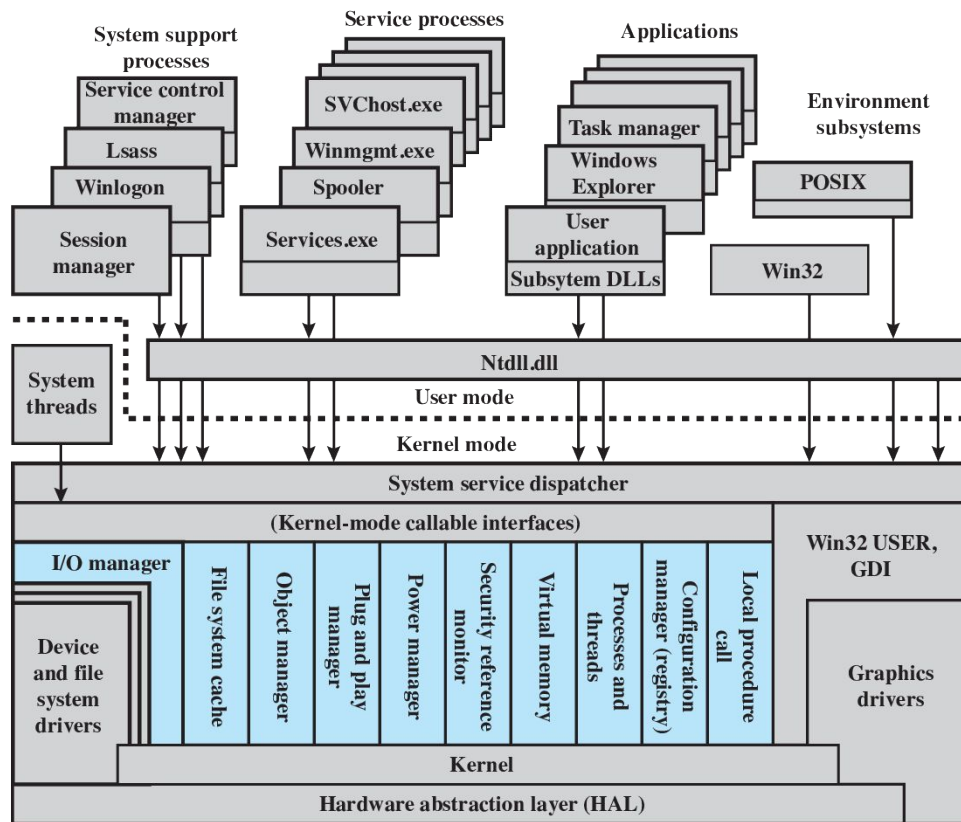
Krytycznie wydajnościowo komponenty w jądrze.

Kod jądra wykonuje się poza kontekstem wątków jądrowych.

HAL unifikuje dostęp do części zasobów sprzętowych.

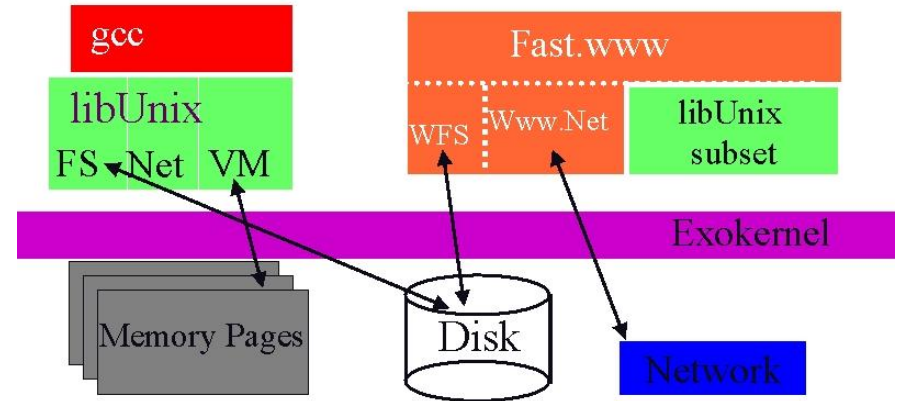
Windows Executive dostarcza podstawowych usług dla programów użytkownika.

Osobowości: Win32, POSIX.

Exokernel

Abstrakcje powodują spadek wydajności. Interfejs jądra powinien być dostosowany do wymagań aplikacji.

Egzojądro nie zarządza zasobami! Dba jedynie o bezpieczne dzielenie zasobów między aplikacjami.

System operacyjny udostępnia zestaw bibliotek (libOS) realizujących różne warstwy abstrakcji. Każda aplikacja wybiera sobie czego potrzebuje.

Unikernel szczególnym przypadkiem architektury exokernel.

Mikrojądro L4

Wprowadzenie do L4

Małe (< 10kLOC)! Bardzo szybki mechanizm komunikacji. Nie ma planisty zadań ani zarządzania pamięcią!

- wątki
- przestrzeni adresowe
- zadania (grupowanie wątków)
- komunikacja międzyprocesowa

Wątek posiada zestaw wirtualnych rejestrów (**TCR**, **MR**, **BR**), do komunikacji z μ -jądrem i innymi wątkami. Rozbudowany protokół komunikacji z jądrem.

Komunikacja w L4

Jądro niewywłaszczalne poza ustalonymi punktami. Przesyłanie komunikatów blokujące → schadzki / randki (ang. *rednez-vous*).

Komunikat składa się: z nagłówka, pewnej liczby *untyped word* i *typed word*, co wpisujemy do **Message Registers**. Żeby odebrać należy przygotować miejsce i poinformować jądro przez wypełnienie **Buffer Registers**.

Elementy o ustalonym znaczeniu:

- **StringItem** ciąg bajtów kopiowany przez jądro do odbiorcy
- **MapItem** wysłanie stron z zachowaniem prawa własności
- **GrantItem** przekazanie praw własności do stron

Protokoły L4

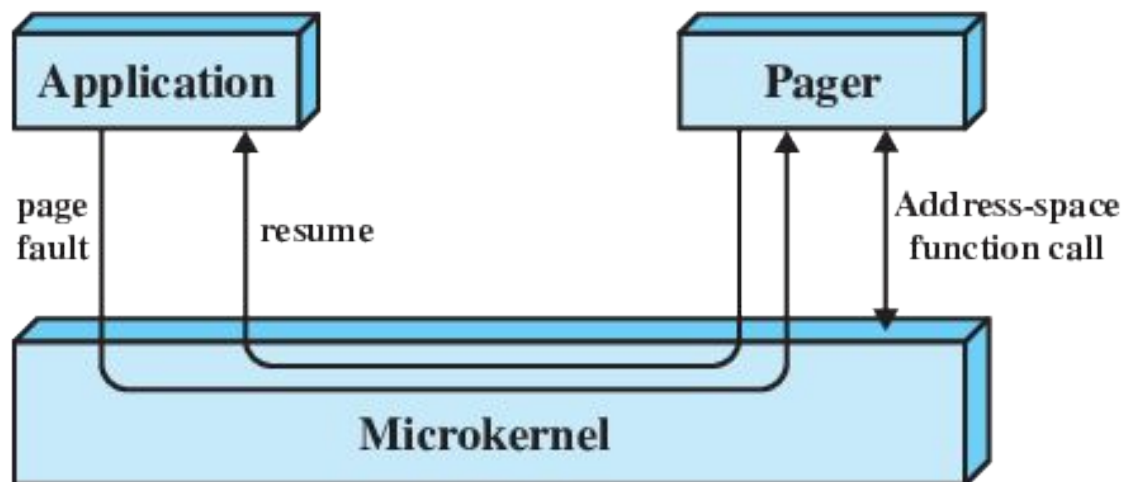
Zestaw specjalnych komunikatów jądra:

- **ThreadStart** początkowe PC i SP wątku
- **Interrupt** koduje zgłoszenie i obsłużenia przerwania
- **PageFault** informuje program stronicujący o błędzie strony wątku i pozwala podłączyć brakującą stronę
- **Preemption** zgłasza wywłaszczenie wątku programowi planisty
- **Exception** zgłasza powstanie wyjątku procesora w zadanym wątku i pozwala na wznowienie jego wykonania
- σ_0 obsługa początkowej przestrzeni adresowej

Planista o obsługa błędów stron w L4

Każdy wątek X ma przypisany wątek:

- **planisty S** , który wysyła informacje do jądra na ile czasu uruchomić wątek X ,
- **programu stronicującego P** , który obsługuje błędy stron dla wątku X .

Pytania?